

De periculo familiaritatis duarum.

predicationē cogitavi talem actum turpem. aut habui memoriā alicuius persone in cuius aspectu iam habui vanā complacentiā aut inordinatum amorem aut asperi in ecclesia talē personā cū p̄placētia impudica cuius causa habui motus carnis impudicos totiens ⁊ per tantā moram. Et si dixisti illi persone tibi gratiose aliqua verba p̄ luxuria fecisti aliquod seruitium malitiose. vt scilicet haberes cōplacentiā libidinosa ⁊ motus carnales per maiorem moram totum confiteri debes. maxime si verba non dixisses aut seruitium non fecisses sic prolire nisi de istius presentia delectationem habuisses.

¶ De periculo familiaritatis duarum. Ca. xx.

Quoniam multi videntur negligere vt agnoscant affectiones suas vitiosas et per cōsequēs non curant confiteri cum tñ diligenter sint perscrutā de et cum suis vicijs orientibus ex ipsis exprimende ideo pretermittere non itendo. q̄ multi nimis afficiuntur ad seip̄os q̄dā ad aliquas p̄sonas q̄dā ad honores. q̄dā ad diuitias tēporales Et q̄ hec sūt sicut murus inter deū et animam ideo nullus hoīm habēs aliquid de predicis potest in via dei p̄ficere nec habere purā orationem. Et maxime qñ est carnalis affectio ad personam. et de hac intendo modo loqui Nam talis affectio multos spirituales sub specie amicitie spiritualis a statu orationis impedit ⁊ impediuit. hec est inquietudo mentis pestifera orationem mentis et oris inficiens et dispergens et affectus contrarios orationi mente generat et exercet.

¶ Nam sicut
c i.

De periculo familiaritatis.

oratio pura mētē purificat illuminat letificat con for-
te etiam impugnat. sic carnalis affectio ⁊ immunda
mente incit ⁊ obscurat cōtristat debilitat ⁊ desiccet et
corpus eiusdē maledictionis implicatur. Et quoniā
de spiritalibus loquor ppter quas ista scribo noue-
rint ipsi q̄ lz carnalis affectio sit omnibus periculo-
sa ⁊ dānosa eis tamē pnciosa ē magis maxime qm̄ cō-
uersat cū persona que spiritalis videtur. Nam q̄uis
horum principiū videatur esse purum frequenstamē
familiaritas domesticum est periculosuz delectabile
detrimentum ⁊ malum occultū. bonuz colore depictū
que quidē familiaritas q̄to plus crescit tanto plus in-
firmatur principale motiuum et vtriusq̄ puritas ma-
culat. Nō tamē de hoc statim perpendunt. qz sagitta-
rius a pncipio non mittit sagittas venenatas sed so-
lum aliquāliter vulnerantes ⁊ amorem augmentan-
tes. At tātū vero ī breui deueniunt vt iam non velut
angelosicut inceperāt se inuicē alloquātur ⁊ videāt
sed tanq̄ carne vestitos se mutuo ituant ⁊ sentiāt mē-
tes quibusdam commedationibus ac verbis blandi-
torijs et adulatorijs que videntur ex prima deuotio-
ne procedere. Exinde vnus incipit alteri⁹ appetere
pñtiaz corporalem quia forma vel species corporū in
vtriusq̄ mente concepta incitat eos ad volendū pñ-
tiam corporalē quia insit eis presentia mentalis. Sic
q̄ spiritalis deuotio paulatim cōuertitur sin corpo-
ralem ⁊ carnalem. Et sic ipsorū mentes que solebāt ī
oratione cum deo absq̄ intermedio loqui nunc inter
se et deum alter alterius ponit corporalem effigiem

De periculo familiaritatis.

quē velāt ⁊ ob tenebrāt ponētes sub ipsis faciem dei cum facie creature. ⁊ non minus horrendum est cum hi propriū errorem percipere et emendare debent vt in tēporis potius nutrimentum erroris totum illud i dicant ex maxima caritate procedere cui⁹ merito pu to et sibi inuicem mētes referunt q̄ in oratione vnus alteri presētatur magis ei delectabile ac si pro se in uicem orare cogātur gratia et virtute diuina ac per hoc cōsolationē simpliciter sensualē quam habent in illa representatione de se iuicem facta in oratione prez dicta estimant et affirmant ac asserunt esse spiritualē gratiam et diuinam. Quales autem illusiones reci piant a sagittario supradicto spūaliter mulieres que cito fidem adhibēt illusioni mētali esset horrible et quasi impossibile declarare. Sensiunt namq̄ in occa sione prefata ⁊ representatione mētali calorem quen dam ignitū a sagittario illo iactatur. quez credunt et dicunt esse ignem caritatis a spū sancto transmissum volentem cōiungere spiritum vnus spiritu alterius vinculo caritatis cam tamen sit ignis libidinosi amo ris putsequentur manifestant ⁊ inde liberant se tan q̄ spūaliter vnitos posse securius sepius aut prolix⁹ simul loqui atq̄ in hoc tempus non perdere sed lucra ri. proinde modos insolitos ⁊ cautelas mirabiles ad inueniūt q̄bus procurant simul colloq̄ ⁊ frequenter allegantes vnus alteri cās vtilitate vel necessitate de pictas cum tamen in veritate nihil aliud in causa ni si onus cui ratio omnis iam succumbit. ¶ Sic itaq̄ carnali concupiscentia seu complacentia excecati
c ij.

De periculo familiaritatis duarum.

tempus quo olim cōsueuerant in oratione expende-
re ac spiritualiter occupare nunc in huiusmodi fami-
liaribus ⁊ colloqs perdunt. Et sic quod dolēdum est
absolutiones diuinas pro carnibus commutantes.
Nō igitur nisi mora serotina cogente aut alia ine-
uitabili causa non pōt abinuicem discedere ⁊ tunc in
uite et tristes discedunt. Hec autē tristitia est certissi-
mum iudicium q̄ carnis vinculo sunt allegati. Et p̄
hec uisitationes ⁊ consolationes diue a carnalibus
dyabolicis discernuntur Deniq̄ q̄uis se multis ex-
ponant periculis ⁊ multa mala incurrant dū corū ob-
tenebratis cōscientiis iudicant quedā sibi tanq̄ spiri-
tualibus esse licita que fieri nequeunt absq̄ periculo
⁊ pctō. putauī tamen melius esse nō multa de hoc ca-
lamoerare. hec tamen tacere nō valeo quin aliqua-
liter referam. maxime quia non longe a temporibus
istis similia contingerunt. Tandem spirituales predi-
cti quandoq̄ se deduci permittunt vt se iuicē familia-
riter tangāt sub sp̄e caritatis referētes sibi inuicem
imensum cordis amorē quod imprudenter caritatem
appellauit. Sed in hac reseratione amoris est sūmū
periculū q̄ ex hoc fabricātur sagitte que mentes eorū
vulnerant mortaliter atq̄ venenant Et quod sup oīa
videf michi horrendū deo angelis hominibus et de
monibus fuerunt tam alique spirituales nomine spi-
ritu luxurioso ibute que in excusatione sue libidinis
p̄sumperūt dicere se habuisse in illis actibus impu-
dicis ingana seu timenda de deo. Quod nichil aliud
iudico esse nisi quoddam incitamentum et induc

De p
tam ad familia
dum. Dicitur q̄
sunt vere sp̄uale
re debent nisi
dit. Alio autē
vile et honestu
bus oculis au
que vitias a
ri vt hos tacti
sp̄is ad libid
vt hęc cōrum
do sūt tue ip
quōq̄ temer
lecta vt dica
gratiam e
fera pestim
tuam p̄nit
incongru
per hęc q̄
quinta su
dis mun
digenem
applicata
sagitta pe
tur eo q̄
spirituali
Integre con
circumstan
tent vel epp

De periculo familiaritatis

tiuum ad similia securius intrandū ⁊ peiora ppetrā
dum. Dic michi qui talibus credis ⁊ adheres si iste
sunt vere spūales vt assertis. Quid aliud loq̄ aut face
re deberent nisi q̄ a spū sancto pcedere p̄t vel pce
dit. Ab alio aut nihil procedit noxiū sed solū, qd̄ est
vtilē et honestū. Quid enī ad spiritū sanctū de tali
bus osculis aut qualē honorē vnde cōsequit̄ deus ⁊
que vtilitas aut que necessitas tibi ad salutē vel alte
ri vt hos tact⁹ facias vel patiaris. Que conuentio
spūs ad libidinem carnis. Que igitur tua presūptio
vt hāc cōtumeliā inferas spūi sancto scz attribuen
do sibi tue ipudicitie fetorē quē vix demones patiūf
quēq̄ temeritas tua mulier ypocrita a facie dei pro
iecta vt dicas delectationem carnis libidinofam esse
gratiam ⁊ consolationem diuinam. Recede ergo
fera pessima de finibus meis quia demones non p̄nt
tuam p̄itiā sustinere. Hec itaq̄ fratres charissimi nō
incongrue huic operi sunt inserta vt sciat vnusquisq̄
per hec q̄ venenosa affectio sub calore spiritus ac
quisita summe impedit puritatem confessionis ⁊ cor
dis mundiciā vt sic hanc fugiat tanq̄ viciōsam ru
bigenem que vix p̄t aboleri de mente, si alicui fuerit
applicata precipue quia tales persone q̄ diu sūt hāc
sagitta percusse quasi nunq̄ pure et integre confiten
tur eo q̄ ipsum morbum despectabilem in persona
spirituali verecundantur totiens detegere plene et
integre confessori: quia verentur exprimere aliquas
circūstantias tali affectioni annexas quas vel ta
cent vel exprimunt imperfecte vtentes verbis ope
c iiii

De periculo familiaritatis.

rientibus dictum morbum sic vt occupatio mētis sit
quasi continua circa personā dilectam: et in orōne et
in cūctis actibus suis et imaginationes turpes de
ipsa vana cōcupiscentia cordis et in memoria et aspe/
ctu mentali ipsius et negligentia in euitando eius p̄/
sentiam et colloquiū et alia que sibi ipsi experiant: pro
pterea sepe mutant confessorē aut vellent mutare si
possent. Sicq; tristes sunt et accidio si frequenter tā
ratione affectionis fluctuantis in mēte q̄ ratione cō/
fessionis imperfecte de qua ip̄emet cū tristatur. Sed
quod pei⁹ est cū ipsi debēt querere medicos spūales
cautos et expertos qui scirent illam egritudinē et cau/
sas eius agnoscere et congruum remediū adhibere.
Non solū non faciunt sed potius si semel ad aliquem
talem perueuerint ex tūc ipsum fugiūt nec reuertun/
tur ad ipsum Querunt ergo confessores idiotas et si/
plices qui nec morbū intelligunt nec causas eius co/
gnoscūt: et ideo nesciunt adhibere congruam mede/
lā. Tñ de hac materia dixisse sufficiat vt per hoc ani/
mentur per viam puram et immaculatam incedere et fu/
gere periculosam vestem familiaritatē mulierū spiri/
tualium que nō melius q̄ fugiendo vitatur Satis enī
posset q̄ hac sagitta percuss⁹ se ieiunijs vigilijs ac
disciplinis affligere et orare quia non fugiat perso/
nam et omnē occasionē despiciat nūq; curabitur il/
lo morbo sed magis augebitur illud vulnus: ppter
quod sequamur auxilium sive cōsiliū beati hieronimi
dicētis Feminā quā vides bene conuersantē mente
dilige o corporali frequētia q; uitū libidinis in visita

De
tione mulierum
melius vicitur
et morbis quos p
nū per fugam
cum qui iam era
pediat qui nun
iterum. Solus
borno et teste
remarq; n
tu nec sanlon
medias iam
vinit cuius
dicit: Om
dilige aut e
stinus dicit
est habent
minus ca
gis allic
cent se v
tus sum
cōtemp
.i. magis
reperi
ronum
cum mu
tamen f
le mater
quem sca

De periculo familiaritatis.

stione mulierum est. Et mundus cum mulieribus nō melius vincitur q̄ fugiendo quia cum ceteris vitijs ⁊ morbis quis potest resistere huic tamen non potest nisi per fugam. Et alibi. Si mulier potuit vincere eum qui iam erat in paradiso non est mirum si nos impediatur qui nondum ad paradysum peruenerunt Et iterum. Solus cum sola nō sedes i secreto absq̄ arbitrio ⁊ teste ⁊ nec sub eodem tecto solus cum muliere manseris nec in preterita castitate confidas quia tu nec sansone fortior nec salomone sapientior. Si fortedicas iam corpus emortuū est: dico quoniam dyabolus uiuit cuius fat⁹ pruinās extinctas ardere facit. Itē dicit: Omnes uirgines xp̄i ⁊ puellas aut equaliter dilige aut equaliter ignora. ¶ Item beatus augustinus dicit Sermo breuis ⁊ rigidus cum mulieribus est habendus. Hec tamen quia sanctiores sint ideo minus cauende quo enim sanctiores fuerint eo magis alliciunt ⁊ sub pretextu blandi sermonis immiscent se vitijs impijssime libidinis. Crede michi expertus sum in xp̄o loquor non mentior: Cedros libani. i. cōtemplationes altissime homines et gregū arietes .i. magnos prelatos ecclesie sub hac specie corruisse reperi de quorum cāu non magis p̄sumebam q̄ hieronimum Et ambro. sic ait bern. Quotidie cōuersaris cum muliere ⁊ continēs vis putari esto q̄ sis maculā tamen suspitionis portas Scandalum michi es tolle materiam ⁊ causam scandali quia ye homini i illi quem scandalum venit.

De uerbis uiciosis

Sciendum q̄ verba viciosa ⁊ grauiā disticte sūt
 confitenda scilicet scdm̄ differentias suas et in
 circumstantiis ⁊ accusationibus eorundē. De mur-
 muratione que fit q̄n̄ narratur defect⁹ persone ab sē
 tis sic confiteri habes: dic vtrum vere vel false ⁊ pro-
 pter quā causam scz p̄pter odiū vel vidictā si tu du-
 xisti vel inducere fecisti aliquē ad hoc vel desperisti si
 alicui ex hoc nocuisti vel alicui audienti generasti o-
 diū de illo de quo dixisti vel aliqd̄ mali accidit aut
 velle accidere desiderasti. Hō ergo sufficit dicere mul-
 totiens murmuravi ⁊ de multis nisi ista explices nō
 tamē dicas defectū de q̄ murmurasti si est verus nec
 nomen persone ⁊ dicatur qualitas persone aggrauiā-
 tis pctm̄ sicut si de patre tuo/de sancto viro de prela-
 to ⁊ propter quā causā: Et si defectus est falsus con-
 fitere defectum ⁊ personam cui falsum iposuisti ⁊ de-
 bes reuocare coram illis quibus propalasti maxie si
 defectus esset grauius sunt tamen quidam qui vt mi-
 nus displicent confessori expriment personā cui fece-
 runt iniuriam vel de qua murmurauerunt q̄n̄ ipsa p̄-
 sona reputatur mala quasi ab oib⁹ vel pre oib⁹
 odiosa vt per hoc iudicentur minus peccasse: Sed
 hoc est viciose dictum quia debent in cordibus suis
 reputare ⁊ per cōfessionem ostendere seipsos esse pe-
 iores q̄ illa persona quam in sui excusationem noia-
 re presumunt. Quidam adhuc peius faciūt quia vt
 vt placeant p̄fessori personā expriment de qua mur-
 murauerūt aut offēderunt auferēdo aut ipediēdo ei⁹
 bonum quia sciunt illā personam displicibilem con-